

“एतच्च शार्धपं तैलं यत्तैलं पुष्पवाहितम् । कटुं पक्वतैलञ्च स्नानाभ्यङ्गेषु नित्यम्” इति चम्पूद्वयोः द्वादशी-तरपरः । नित्यम् इति पर्ववरादावपि । वारे इत्यदा-नेनापि प्रतिप्रसवनाह सृतिः “एवौ पुष्पं गुरौ दूर्वां भूमिं भूमिजवासरे । भार्गवे गोमयं दद्यात्तैलदोषोप-शान्त्वे” । दद्यात्तैले इति शेषः । स्मरिसन्तोषे “कांश्च सांश्च मस्तरञ्च चणकं कोरट्टकम् । शाकं मधु पराचञ्च त्यजेदपवचन् स्त्रियम्” । निर्मात्यलङ्कन-मन्यतापि निमिज्जलताधिकदोषकरं वृत्तहानिकरं वा । चारं धस्त्रेण । “मन्दमङ्गलप्रदीपु द्वादश्यां आङ्ग-वासरे । वस्त्राणां चारसंयोगोदहत्यासम्पन्नं कुलम्” । इति यमवचनात् ।

द्वादशक लि० द्वादश संख्याऽस्य कन् । १द्वादशसंख्यान्विते पण्यरूपे दण्डादौ “वैश्ये स्यादर्धपञ्चाशच्छूद्रे द्वाद-शकोदयः” मनुः द्वादशानां संख्या कन् । २द्वादशसंख्या-वाञ्च “ब्राह्मणस्य परित्यागात् तवां द्वादशकस्य च” मनुः **द्वादशकर** पु० द्वादश करा भुजा यस्य । १कार्तिकेये तिका० “स्नानी शाक्नी विशाख्य दिभुजो बालरूपेष्टक । दत्ते शक्तिः कुकुटोऽथ एकवक्त्रोऽथ धण्डसुखः । षड्भुजो वा द्वादशभिर्धांसिरेण्ये दिवाङ्मुखः । शक्तीषुपाणिनि क्षिप्रतोत्तरोत्तर्जनीयुतः । शक्त्या दक्षिणहस्तेषु, षट्सु, वामे करे तथा । शिष्टिपिच्छं धनुः खेटं य-ताकाभयकुक्कुटे । कपालकर्तरीशूलपाशद्वयास्य खो-र्ययोः” हेमा० व्र० । २शूलयोगे १हर्षणयोगे च तयोर्द्वा-दशहस्तसम् १७६४० द्रव्यम् । द्वादशभुजादयोऽप्यत्र । ४कुमारानुचरणभेदे “अनन्तो द्वादशभुजस्तथा कण्ठो-पकण्ठौ” भा० शल्य० ४६५० तदुगणोक्तौ । द्वादश-कराः किरणा यस्य । १द्वादशांशेषु जीवे “ध्यात्वा पीताम्बरं पीतं शरोजस्यं चतुर्भुजम्” इत्युक्ते चतुर्भुज-त्वमेव प्रतीतेर्नालकरस्य हस्तपरता “भैरवीरूपविद्या च भुजैर्द्वादशभिर्युताः” हेमा० व्र० उक्ते भैरवीभेदे स्त्री । **द्वादशन्** लि० दौ च दश च ह्यधिका वा दश । १द्वादशिकायां द्वियुतायां वा दशसंख्यायां २तद्युते च “द्वादश प्रति-मास्थानि आद्यं प्राणमाधिकं तथा” ति० त०

द्वादशपत्र न० द्वादशाक्षराणि पत्राणीव यस्य । “वैशाखादि-रूपतया कल्पित द्वादशाक्षरयुक्ते भगवतो मन्त्रभेदे स च मन्त्रः कोऽनमो भगवते वासुदेवाय” यथोक्तं वामनपु० “पितामहोऽपि तं पुत्रं साध्यं सहिनये रतम् । सन्त-

कुमारं प्रोवाच योगं द्वादशपत्रकम् । शिखायन्त्रस्तु योऽकारो मेमोऽस्य शिरसि स्थितः । मासो वैशाखनामा च प्रथमं पत्रकं सृष्टम् । नकारः शिरसि प्रोक्तो द्विमे-ऽस्य शिरसि स्थितः ज्यैष्ठ्यास्य तत्पत्रं द्वितीयं परिकी-र्तितम् । मेकारो मुजयोर्युग्मं मिथुनं तत्पत्रं स्थितम् । मास व्यापद्नामा च तृतीयं पत्रकं सृष्टम् । अकारं नेत्युगलं कर्कटस्यात्र स्थितः । मासः आश्विन इत्युक्तस्य तृत्थं पत्रकं सृष्टम् । गकारं हृदयं प्रोक्तं सिंहो व-सति तत्र च । मासो भाद्रपदा प्रोक्तः पञ्चमं पत्रकं सृष्टम् । वकारं कवचं विद्यात् कन्या तत्र प्रतिष्ठिता । मासस्याश्वयुजो नाम षष्ठं तत्पत्रकं सृष्टम् । तेकार-सम्पदास्य तुलाराशिकृताश्रयः । मासस्य कार्तिको नाम सप्तमं पत्रकं सृष्टम् । वाकारं नाभिसंयुक्तं स्थितं तत्र च दृष्टिकः । मासो मार्गशिर नाम अष्टकं पत्रकं सृष्टम् । सुकारं जघनं प्रोक्तं तत्पत्रस्य धनुर्धरः । एवेति जह्मितो मासो नवमं परिकीर्तितम् । देकारस्योद्युगलं अकरञ्जत्वं स्थितः । आघो निर्गदितो मासः पत्रकं दशमं सृष्टम् । वाकारो जातयुगलं कुम्भस्तलापि सं-स्थितः । पत्रकं फाल्गुनं प्रोक्तं तदेकादशमुत्तमम् । पादौ वकारो भीमो हि स यौत्वे च वसेत् सुने ! । द्रष्टुं द्वादशं प्रोक्तं पत्रं वै कैशक्य हि । द्वादशार-ण्यथा चक्रं यस्यामि द्विभुजनत्वा । त्रिभू हस्ते समुत्तिष्ठ तथोक्तः परमेश्वरः । एतत्तत्प्रोक्तं देवस्य रूपं द्वादशप-त्रकम् । यस्मिन् ज्ञाते मुनिश्चेष्ट ? न भूयो मरणं भवेत्” **द्वादशपुत्र** पु० व० संज्ञात्वात् कर्म० । औरसादिद्वादशविधेषु पुत्रेषु यथाह विष्णुः ८०

“अथ द्वादश पुत्राभवन्ति । स्त्रे ज्ञेते संस्कृताया-सुत्पादितः स्त्रयमौरसः प्रथमः १ । नियुक्तायां सपिण्ड-भोत्तमवर्णेन वोत्पादितः स्त्रेजोद्वितीयः २ । पुत्रिका-पुत्रतृतीयः ३ । यस्त्वस्याः पुत्रः स मे पुत्रोऽप्येदिति या पित्वा दत्ता सा पुत्रिका । पुत्रिकाविधिना प्रातिपादिता पितृभ्याद्विहीना पुत्रिकैव । यौगर्भवश्चतुर्थः ४ । अक्षता भूयःसंस्कृता, पुनर्भूः भूयस्यसंस्कृतापि परपूर्वा । कानीनः पञ्चमः ५ । पितृगृहेऽण्णं स्तयैन्नोत्पादितः । स च पाणिपाहस्य । गृहे च गूटोत्पन्नः षष्ठः ६ । यस्य तत्त्व-जस्तस्यासौ । सहोदः सप्तमः ७ । गर्भिणी या संस्कृतये तस्याः पुत्रः । स च पाणिपाहस्य । दत्तकसाष्टमः ८ । स च मातापितृभ्यां यस्य दत्तः । क्रीतस्य नवमः ९ ।